

Tjänsteskrivelse

Datum

2026-05-26

Vår referens

Erik Broman

Utredare

erik.broman@malmo.se

**Malmöinitiativ Utred införande av DNA-registrering av hundar för att minska nedskräpning i Malmö, EF20260061
TN-2026-1457**

Sammanfattning

Tekniska nämnden har tagit emot ett Malmöinitiativ om att utreda införandet av ett DNA-register över hundar i Malmö samt provtagning av hundbajs, i syfte att minska nedskräpningen i staden.

Förvaltningen har utrett rättslig grund och personuppgiftshantering och gjort bedömningen att juridiska förutsättningar i nuläget saknas för ett införande.

Tekniska nämnden föreslås besluta att anse Malmöinitiativet besvarat då förvaltningen har utrett de juridiska förutsättningarna, inklusive dataskyddsfrågor, och bedömt att det inte finns skäl att gå vidare med ytterligare utredning av initiativets övriga delar.

Förslag till beslut

Tekniska nämnden föreslås besluta

att godkänna förvaltningens förslag till yttrande
att anse Malmöinitiativet besvarat.

Beslutsunderlag

- Malmöinitiativ Utred införande av DNA-registrering av hundar för att minska nedskräpning i Malmö, EF20260061
- Tillägg till Malmöinitiativ Utred införande av DNA-registrering av hundar för att minska nedskräpning i Malmö, EF20260061
- G-Tjänsteskrivelse TNAU 260602 Malmöinitiativ DNA-testning av hundbajs
- Förslag till yttrande TNAU 260602 Malmöinitiativ DNA-testning av hundbajs

Beslutsplanering

Tekniska nämndens arbetsutskott 2026-06-02

Beslutet skickas till

Malmöinitiativet

Ärendet

Tekniska nämnden har tagit emot ett Malmöinitiativ om att utreda införandet av ett DNA-register över hundar i Malmö samt provtagning av hundbajs, i syfte att minska nedskräpningen i staden.

Malmöinitiativet föreslår att Malmö stad utreder:

- Juridiska förutsättningar enligt svensk lag
- Integritets- och dataskyddsfrågor
- Kostnader och möjlig finansiering (exempelvis genom engångsavgift för registrering)
- Möjlighet att genomföra ett pilotprojekt i ett avgränsat område
- Förväntad effekt på nedskräpning och stadsmiljö

Förvaltningen har utrett rättslig grund och personuppgiftshantering och gjort bedömningen att juridiska förutsättningar i nuläget saknas för ett införande.

Förvaltningen avvaktar därmed vidare utredning vad gäller kostnader och möjlig finansiering, pilotprojekt och förväntad effekt på nedskräpning och stadsmiljö.

Juridiska förutsättningar enligt svensk lag

Kommuner får enligt ordningslagen anta lokala ordningsföreskrifter, givet att dessa inte innebär onödigt tvång eller obefogad inskränkning i den enskildes frihet samt att de är tillräckligt precisa och tillämpbara. Så långt kan en kommun anta en lokal föreskrift om skyldighet att plocka upp hundbajs på offentlig plats. Frågan i det här fallet är om kommunen kan använda DNA-analys av kvarlämnad avföring som kontrollmedel.

2 kap 6 § regeringsformen ger ett starkt integritetsskydd gentemot det allmänna vad gäller "övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden". DNA-testning av hundbajs i syfte att bötfulla hundägaren är en kartläggning, då kommunen genom ett hundregister skulle kunna koppla DNA-profilen från bajset till ett visst djur och därigenom till en viss person. Mot detta ska vägas att det inte förefaller finnas någon särskild lagstiftning som reglerar eller bemyndigar kommuner att inrätta DNA-register för hundar, eller att använda DNA-analys av hundbajs som sanktionsunderlag.

Högsta domstolens och Arbetsdomstolens praxis visar att allmänna regler av typen "myndigheten får vidta de åtgärder som behövs" inte anses vara tillräckligt preciserade för ingrepp i den kroppsliga integriteten eller för integritetskränkande tvångsmedel. Det krävs istället specifika, tydliga bestämmelser som anger förutsättningar, syfte, omfattning och rättssäkerhetsgarantier (t ex rättegångsbalkens regler om kroppsbesiktning, blodundersökningslagen, särskild tvångsmedelslagstiftning). Även om DNA-analys av hundbajs inte är ett kroppsligt ingrepp på ägaren i regeringsformens

mening, skulle kopplingen till ett individregister kunna innebära ett betydande integritetsintrång i form av övervakning eller kartläggning. Den typen av åtgärd måste enligt förarbeten och praxis ha tydligt lagstöd i form av speciallagstiftning.

Sammanfattningsvis kan kommuner, inom ramen för ordningslagen, meddela lokala ordningsföreskrifter om hundhållning på offentlig plats, inklusive skyldighet att plocka upp hundbajs. Däremot ger varken kommunallagen eller ordningslagen ett tillräckligt preciserat lagstöd för att en kommun ska kunna inrätta ett DNA-register över hundar eller använda DNA-analys av hundbajs som kontrollmedel mot hundägare som bryter mot en hundstadga. Förvaltningens bedömning är att en kommun, utan särskild nationell lagstiftning, i dagsläget inte får DNA-bestämma hundbajs i syfte att identifiera hund och ägare och på den grunden vidta sanktioner.

Integritets- och dataskyddsfrågor

Ett upprättande av DNA-register för hundar innebär en behandling av hundägars personuppgifter och hypotetiskt en kartläggning av rörelsemönster i de fall prover samlas in. För kommuner finns i praktiken två rättsliga grunder i dataskyddslagstiftningen GDPR: rättslig förpliktelse (artikel 6.1 c) eller uppgift av allmänt intresse eller myndighetsutövning (artikel 6.1 e). Utredningen har inte identifierat någon rättslig förpliktelse som uttryckligen tillåter eller ålägger kommuner att inrätta eller föra DNA-register över hundar. Vad gäller den senare grunden, allmänt intresse eller myndighetsutövning, kräver artikel 6.3 GDPR att uppgiften är fastställd i unionsrätten eller nationell rätt. Dataskyddslagen innehåller inte någon generell bestämmelse som ger kommuner rätt att skapa DNA-register för ordningsändamål. Förvaltningens bedömning är att det saknas en tillräckligt preciserad rättslig grund enligt artikel 6 för ett kommunalt DNA-register med det angivna syftet. Exempel på rättslig grund är att den befintliga ordningen med märkning (chip/tatuering) och nationellt register över hund- och kattägare är avsedd att tillgodose identifierings- och tillsynsbehovet.

Även om man hypotetiskt skulle hitta en rättslig grund, måste personuppgiftsbehandlingen uppfylla grundprinciperna i artikel 5 GDPR, bland annat ändamålsbegränsning, uppgiftsminimering och proportionalitet. Framförallt proportionalitetskravet kan vara svårt att uppfylla, eftersom nedskräpning som förseelse ligger relativt långt ner på straffskalan. DNA-register i svensk rätt i dag är förbehållna allvarligare brottsbekämpande ändamål.

Sammanfattningsvis bedömer förvaltningen att det för närvarande saknas rättslig grund för inrättande av DNA-register över hundar för att via analys av hundavföring bötfälla hundägare. Ett sådant system skulle kräva ny, uttrycklig lagstiftning på riksdagsnivå.

Kostnader och möjlig finansiering (exempelvis genom engångsavgift för registrering)

Att utreda kostnader och finansiering blir aktuellt först om de juridiska förutsättningarna finns. Systemets eventuella nytta måste vägas mot potentiellt betydande kostnader i form av till exempel personal och kontinuerlig provtagning med

tillhörande laboratorieanalys. Det finns också utmaningar så som att besökande hundar från andra kommuner inte ingår i det lokala registret.

Möjlighet att genomföra ett pilotprojekt i ett avgränsat område

Förvaltningen avvaktar utredning av pilotprojekt i ett avgränsat område, eftersom detta skulle kräva ett heltäckande register på kommunnivå.

Förväntad effekt på nedskräpning och stadsmiljö

Erfarenheter från de europeiska städer som infört DNA-testning tyder på minskad nedskräpning. Detta behöver dock vägas mot praktiska utmaningar och kostnader. Det är svårt att i nuläget dra slutsatser kring omfattningen av en eventuell förbättring och hur andra delar av drift och underhåll hade påverkats av detta.

Ansvariga

Lars Johansson Enhetschef

Maria Hultin Avdelningschef

Tobias Nilsson Direktör